

Ngày 08 tháng 7 năm 2024

Tít 2:11-15 (3)

Chủ đề: *Ân điển ấy dạy chúng ta chừa bỏ sự không tin kính và tình dục thể gian, phải sống ở đời này theo tiết độ, công bình, nhân đức, đang chờ đợi sự trông cậy hạnh phúc của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ... Hãy dạy các điều đó, lấy quyền đầy đủ mà khuyên bảo quả trách. Chớ để ai khinh để con.*

Trọng tâm: Rất nhiều người tin Chúa đã không có được sự hiểu biết về ân điển của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên nhiều kẻ đã ráng sức để có được chức vụ của “kẻ truyền giải”, dù họ không biết chức vụ này như thế nào, nhưng họ thích được người ta tôn trọng cùng nhận được quyền lợi cho xác thịt mà, mà không biết rằng, họ đã khiến mình thành quân trộm cướp. Chúa Jêsus đã phán rõ rằng: **Ví bằng Cha, là Đấng sai Ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và Ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt.** Ngày nay người ta không muốn đến với Đức Thánh Linh, là Đức Chúa Cha, mà họ đến với các trường mà người ta tự xưng là trường thần đạo, hoặc thần học viện để mong có được chức danh mục sư, mà theo Lễ thật thì chức vụ này phải được gọi là chức thầy tế lễ nhà vua, mà thầy tế lễ thượng phẩm chính là Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu Đức Thánh Linh không cho phép, thì người ta không thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, mà Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Chính vì giá trị quan trọng của sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến linh hồn người ta được sống lại và được sự sống đời đời, nên Đức Chúa Trời đã chọn và chỉ định những người được Ngài chọn vào chức vụ “kẻ truyền giải” để rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân, vì những người được gọi là “kẻ truyền giải” đó luôn có Thân của Đức Chúa Trời ngự bên và Ngài cùng Lễ-vi ký với các tội tở của Ngài. Những người được chọn đó sẽ được gọi ra khỏi thế gian này đang khi những người đó đang sống trong thân thể xác thịt của loài người ở trên đất này và khi những người được được kêu gọi, thì Đức Thánh Linh sẽ dắt dẫn những người đó cho được hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời cho tới kỳ đã định, thì Đức Thánh Linh sẽ xúc dầu cho những người đó vào các chức vụ mà Ngài đã ban cho. Những người đó có thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời bởi họ được nhận lãnh ân điển của Đức Chúa Trời. Ân điển là sự ban cho thuộc linh theo thứ tự mà Ngài đã làm cho Gia-cốp khiến người từ kẻ nắm got được trở thành Y-sơ-ra-ên, nghĩa là **“người có quyền phép của con vua và được cai trị như Đức Chúa Trời”**. Để rao giảng Tin-Lành trọn vẹn cho muôn dân, thì những người được giữ vụ rao giảng Tin-Lành phải sử dụng quyền phép trọn vẹn (**quyền đầy đủ**) mà Đức Thánh Linh đã ban cho mình để rao giảng và thực thi quyền phép đó mà trừng phạt những kẻ nổi loạn, như sứ đồ Phao-lô đã nhắc cho Ti-mô-thê nhớ để thi hành chức vụ mình, vì nếu tội tở Chúa không sử dụng quyền phép thì Đức Thánh Linh không thể hành động được, vì Ngài chỉ hành động khi các tội tở của Ngài lấy đức tin của mình để thi hành chức vụ, vì sẽ đả chúng ta tùy theo lời chúng ta đã nói. **Kinh-Thánh tham khảo:** Gióp 33; Ê-sai 61; Giảng 6;

Ngày 09 tháng 7 năm 2024

Tít 3:1-2

Chủ đề: *Hãy nhắc lại cho các tín đồ phải vâng phục những bậc cầm quyền chấp chánh, phải vâng lời các bậc ấy, sẵn sàng làm mọi việc lành, chớ nói xấu ai, chớ tranh cạnh, hãy dong thú, đối với mọi người tỏ ra một cách mềm mại trọn vẹn.*

Trọng tâm: Có thể nói rằng hầu như mọi người đã tin nhận Chúa bằng môi miệng mình, chứ không phải bởi cái lòng, vì thế cho nên trong cuộc sống, người ta luôn sống cho thân thể xác thịt mình, chứ không nghĩ đến trách nhiệm của linh hồn mình trước sự cai trị của Đức Chúa Trời. Người ta không nghĩ đến ý muốn của Đức Chúa Trời và cũng không nghĩ đến khi Chúa Jêsus tái lâm, linh hồn họ sẽ về đâu, nghĩa là người ta không quan tâm đến tiêu chuẩn cùng những điều kiện mà linh hồn người ta phải đạt, hầu cho khi xác thịt họ qua đời, hoặc ngày Chúa Jêsus tái lâm, linh hồn họ sẽ được đón về thiên đàng! Đức Giê-hô-Va đã phán rằng: **Vì dân này chỉ lấy miệng tới gần Ta, lấy môi miệng tôn vinh Ta, mà lòng chúng nó thì cách xa Ta lắm; sự chúng nó kính sợ Ta chẳng qua là điều răn của loài người, bởi loài người dạy cho;** Rất nhiều người mang danh là tin Chúa, mà nếu người ta tin kính Chúa, thì phải vâng phục các bậc cầm quyền trên mình, vì các quan quyền, cùng các mạng lệnh liên quan đến các chức vụ do Đức Chúa Trời thiết lập (chẳng có quyền nào mà không bởi Đức Chúa Trời lập nên!). Vì người ta lấy cái bụng, tức là cái tôi của mình làm chúa mình, mà họ quên rằng, Đức Chúa Trời ở trong mọi sự và Ngài làm mọi sự trong loài người, để Ngài chọn cho Ngài một đồng đội thánh, một nước thầy tế lễ. Đức Chúa Trời là Đấng công bình, trong Ngài không có sự tây vị, vì thế cho nên ngay cả Môi-se, là tội tở trung tín trong cả nhà của Đức Chúa Trời mà người vẫn phải chết, chỉ vì sự nóng nảy của mình trước sự nổi loạn và cứng lòng, vô tín của dân Y-sơ-ra-ên, mà người đập hòn đá, thay vì nói với hòn đá, để có nước chảy ra cho dân sự có nước uống cùng cho bầy gia súc uống. Sứ đồ Phao-lô đã nhắc nhớ Ti-mô-thê phải sẵn sàng trong mọi lúc để dạy cho dân sự biết vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, cùng phải nhắc cho người ta nhớ trách nhiệm của mỗi người là **phải vâng phục những bậc cầm quyền chấp chánh, phải vâng lời các bậc ấy, sẵn sàng làm mọi việc lành.** Không phải chỉ vâng phục những người có quyền trong Hội Thánh, mà cũng phải vâng phục những người có chức vụ trong xã hội, là những quyền thuộc về sự cai trị của chính phủ đang cai trị họ trong thế gian. Không những vậy, mà người tin Chúa còn phải cầu nguyện cho họ nữa, như Lời Chúa có chép: **Phải khẩn nguyện, cầu xin, kêu van, tạ ơn cho mọi người, cho các vua, cho hết thảy các bậc cầm quyền, để chúng ta được lấy điều nhân đức và thành thật mà ở đời cho bình tịnh yên ổn.** Khi chúng ta đối diện Lời Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh, ấy là chúng ta đối diện với Đức Chúa Trời vậy. **Kinh Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 17; Ê-sai 29; Ô-sê 4;

Ngày 10 tháng 7 năm 2024

Tít 3:3-7 (1)

Chủ đề: *Vì chúng ta ngày trước cũng ngu muội, bội nghịch, bị lừa dối, bị đủ thứ tình dục dâm dật sai khiến, sống trong sự hung ác tham lam, đáng bị người ta ghét và tự chúng ta cũng ghét lẫn nhau. Nhưng từ khi lòng nhân từ của Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, và tình thương yêu của Ngài đối với mọi người ta đã được bày ra, thì Ngài cứu chúng ta, không phải cứu vì việc công bình chúng ta đã làm, nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài...*

Trọng tâm: Trách nhiệm của những người được Đức Thánh Linh chọn cho được làm tội tở Ngài không phải là kẻ ban ơn cho người khác, nhưng là đồ dùng của Đức Thánh Linh, để bày tỏ ân điển và sự thương xót của Đức Chúa Trời cho muôn dân trên đất này. Vì hết thảy loài người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển, là sự sáng thật của Đức Chúa Trời, nên để có thể cứu chuộc loài người thì Giê-hô-Va Đức Chúa Trời phải ban giá cứu chuộc cho linh hồn. Nhưng Đức Chúa Trời không thể tỏ mình ra cho loài người theo cách người ta nghĩ, vì Ngài quá lớn, sự vinh hiển của Ngài không thể bày tỏ cho thân thể xác thịt của loài người được, nên từ trước khi loài người được tạo nên trên đất này, thì Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn và chỉ định những linh hồn sẽ nhận được các thứ ơn đặc biệt của Ngài, để nhờ các ơn đó mà những người được chọn có thể nghe được tiếng phán của Đức Thánh Linh, cùng hiểu được những sự tỏ ra của Ngài mà họ có sức lực cùng quyền phép để thi hành chức vụ mình. Người hầu việc Chúa phải hiểu rõ nguyên tắc này, để thi hành chức vụ trong sự hiểu biết thân phận và trách nhiệm của mình ở trước mặt Đức Chúa Trời, chứ không phải như thế gian cậy quyền lực mình có mà tự lợi hay là tìm kiếm sự ảnh hưởng và danh vọng hư không để cai trị dân. Người hầu việc Chúa cũng phải biết rằng, sẽ có một kỳ, mọi người đều phải ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ và người ta sẽ nhận sự báo trả công bình của Đức Chúa Trời tùy theo những sự mà người ta đã làm khi còn sống trong xác thịt. Vậy nên mọi người tin Chúa phải nhận biết rằng nhờ sự thương xót và sự nhân từ của Đức Chúa Trời mà linh hồn mình được cứu chuộc và mọi người phải nhận biết trách nhiệm của mình phải là muối của đất, là sự sáng của thế gian và như vậy, chớ sống cách ích kỷ chỉ biết sống cho xác thịt mình mà không biết sống theo ý muốn của Đức Chúa Trời, vì Kinh Thánh có chép về chúng ta rằng: **Hỡi Đức Chúa Trời, này tôi đến-Trong sách có chép về tôi-Tôi đến để làm theo ý muốn Chúa.** **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi Thiên 40; Ma-thi-ơ 5; Rô-ma 14; 2 Cô-rinh-tô 5;

Ngày 11 tháng 7 năm 2024

Tít 3 :3-7 (2)

Chủ đề: *Từ khi lòng nhân từ của Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, và tình thương yêu của Ngài đối với mọi người ta đã được bày ra, thì Ngài cứu chúng ta, không phải cứu vì việc công bình chúng ta đã làm, nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài, bởi sự rửa về sự lại sanh và sự đổi mới của Đức Thánh Linh mà Ngài đã rải ra trên chúng ta cách dư dật bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Cứu Chúa của chúng ta.*

Trọng tâm: Chúng ta cần phải hiểu ý nghĩa những lời chia sẻ của sứ đồ Phao-lô dành cho Ti-mô-thê cũng như cho những người sẽ được đọc các lời này, đó là quyền phép của Đức Thánh Linh là vô đối, nhưng quyền phép của Ngài vẫn bị hãm ép bởi những sự bất toàn của loài người, như Chúa Jêsus đã phán: *từ ngày Giăng Báp-tít đến nay, nước thiên đàng bị hãm ép, và là kẻ hãm ép đó choán lấy.* Nước Thiên đàng tức là Lẽ thật, là *Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.* Lẽ thật chỉ được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh với mục đích ban sự sống lại và sự sống đời đời cho những linh hồn xứng đáng theo tiêu chuẩn của Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, đó là người ta được nghe Lời Đức Chúa Trời và nhận biết tội lỗi mình mà ăn năn và hạ mình xuống trước mặt Đức Chúa Trời mà cầu xin Đức Chúa Trời thương xót, cùng nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ mà tiếp nhận Ngài là Chúa của sự sống mình. Lẽ thật này đã được chép trong sách Gióp: *Nếu trong một ngàn thiên sứ, có một thiên sứ làm kẻ truyền-giải cho người, để chỉ dạy người biết điều ngay thẳng cho người, ắt Đức Chúa Trời làm ơn cho người và phán rằng: “Hãy giải cứu nó khỏi bị sa xuống cái hầm; Ta đã tìmặng giá cứu chuộc rồi”. Người sẽ được thẳng da mát thịt như buổi thơ ấu; Người trở lại ngày đang thì. Người cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời bèn đoái thương người, khiến người vui mừng xem thấy mặt Ngài, và Ngài trả lại sự công bình cho người.* Nguyên văn câu 23 trên chép: *If there be a messenger with him, an interpreter, one among a thousand, to shew unto man his uprightness:* Nghĩa là “*kẻ truyền giải*” đó phải chỉ ra cho người đang bị sự rửa sả cai trị biết sự công bình của chính mình (của kẻ truyền giải), hầu cho người đang bị sự rửa sả cai trị đó nhận biết được sự khác biệt giữa bản thân mình với người đang giảng Lời Chúa cho mình, là người trước đó cũng là tội nhân như mình, nhưng nhờ sự thương xót của Đức Chúa Trời và bởi ân điển của Đức Chúa Trời ban cho, cùng với đức tin của người đó mà người đó được trở thành người hầu việc Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô gửi thư cho Ti-mô-thê cũng như cho mọi người tin Chúa khác, để nhắc mọi người biết thân phận mình cũng như mọi người khác đều đã từng ngồi trong bóng của chết, nhưng nhờ sự yêu thương của Đức Chúa Trời mà được sự cứu chuộc và mọi người đều phải có trách nhiệm làm chứng về sự yêu thương của Đức Chúa Trời, mà thực hành đức tin của mình để làm chứng về Lời hằng sống của Đức Chúa Trời cho mọi người khác, chứ không phải chỉ sống cho xác thịt mình mà hãm ép Nước Thiên đàng.
Kinh-Thánh tham khảo: Gióp 33; Ma-thi-ơ 11; Ma-thi-ơ 25;

Ngày 12 tháng 7 năm 2022

Tít 3:3-7 (3)

Chủ đề: *Ngài cứu chúng ta không phải cứu vì việc công bình chúng ta đã làm, nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài, bởi sự rửa về sự lại sanh và sự đổi mới của Đức Thánh Linh mà Ngài đã rải ra trên chúng ta cách dư dật bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Cứu Chúa chúng ta; hầu cho chúng ta nhờ ơn Ngài được xưng công bình, trở nên con kế tự của Ngài trong sự trông cậy của sự sống đời đời.*

Trọng tâm: Những lời dạy dỗ của sứ đồ Phao-lô rất chân thực và chính xác, vì chính bản thân ông khi còn là người Pha-ri-si đã ngộ nhận và hiểu không đúng về Luật pháp của Đức Chúa Trời, nên ông đã trở thành kẻ chống lại ý muốn của Đức Chúa Trời, cũng giống như rất nhiều người đang làm công việc đó trong danh nghĩa hầu việc Chúa, mà thật sự lại đang làm công việc của “*quân trộm cướp*”. Để linh hồn người ta được sự cứu chuộc, thì việc đầu tiên là người đó phải được rửa sạch tội lỗi mình, không phải bởi sự thuộc Luật pháp văn tự trong Kinh Thánh, nhưng bởi quyền phép của Lẽ thật hành động nơi linh hồn người nào được nghe và hiểu rõ trách nhiệm của mình mà trỗi dậy bắt thân thể xác thịt mình phải ăn năn mọi tội lỗi mình, hầu cho được sạch nơi bề trong. Vì tự xác thịt không biết và không thể phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, nên thân thể đó đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ. Vậy nên, nếu người chăn bầy (mà các mục sư là bóng) mà không thuộc về Đức Thánh Linh, chưa được tái sanh, không được xúc dầu, thì các lời mà những người như vậy rao giảng ra không thể có Lẽ thật và không thể đem lại sự cứu chuộc cho linh hồn người ta, vì chỉ có Đức Thánh Linh mới khiến linh hồn người ta nhận được sức mới từ Ngài và nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh khiến linh hồn người đó được nên thánh. Bấy giờ linh hồn người đó mới thật sự rửa sạch. Chúa Jêsus đã tỏ rõ về Lẽ thật này khi Ngài cầu nguyện với Đức Chúa Cha: *Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; Lời Cha tức là lẽ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con và họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lẽ thật mà được nên thánh vậy.* Như vậy, hết thấy những người được kêu gọi vào chức vụ hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ, phải hiểu rõ những công việc mình được giao cho làm và người đó phải nhận biết trách nhiệm cùng mọi hậu quả của những công việc mà mình sẽ làm, tức công việc rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, vì như sứ đồ Phao-lô đã làm chứng rằng *Tôi đã trông, A-bô-lô đã tuổi, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho lớn lên. Vậy, người trông kẻ tuổi, đều không ra gì, song Đức Chúa Trời là Đấng làm cho lớn lên. Người trông, kẻ tuổi, đều bằng nhau; ai nấy sẽ nhận phần thưởng tùy theo việc mình đã.* Nhà nông chỉ gieo các hạt giống đã được xử lý, chọn lựa và nảy mầm xuống ruộng đã được chuẩn bị sẵn mà thôi, vì nếu hạt nào không nảy mầm, thì coi như đã chết. Cũng vậy, nếu người giảng mà không được Đức Thánh Linh chỉ định, thì những lời họ giảng ra chỉ là xác thịt, không thể khiến linh hồn người ta sống lại được.
Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 13; Giăng 17; 1 Cô-rinh-tô 3;

Ngày 13 tháng 7 năm 2024

Tít 3:8-11 (1)

Chủ đề: *Lời này là chắc chắn, ta muốn con nói quyết sự đó, hầu cho những kẻ đã tin Đức Chúa Trời lo chăm chỉ làm việc lành: đó là điều tốt lành và có ích cho mọi người. Nhưng hãy lánh những điều cãi lẽ đại dật, những gia phổ, những sự cạnh tranh nghị luận về luật pháp...*

Trọng tâm: Mọi người tin Chúa phải luôn nhớ mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va về việc Ngài sẽ đãi người ta tùy theo lời Ngài đã nghe miệng người ta nói ra. Khi chúng ta đã nhận biết linh hồn mình là con trai của Đức Chúa Trời (*Thi Thiên 82:6*), thì mọi lời chúng ta nói ra sẽ làm bằng chứng về những sự có trong lòng mình. Các lời được nói ra sẽ kể tự người ta, hoặc tốt hoặc xấu, như hạt giống khi được gieo thì nó sẽ mọc và sanh bông trái trong lòng (*ruộng*) của những người đã nghe (*tiếp nhận*) các lời đó. Vậy nên hãy tránh việc tranh luận hay là những sự không thuộc về Nước Đức Chúa Trời, không thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời. Tránh tranh luận về các tôn giáo mà ma quỷ đã lừa dối loài người, vì đó là cái bẫy của ma quỷ dẫn dụ người ta vào cuộc chiến thuộc linh, vì khi có chiến tranh thì sẽ có sự thắng và bại và kẻ bại trận sẽ cay đắng, hận thù kẻ thắng mình và như vậy, ma quỷ sẽ nhân dịp mà cầm buộc kẻ bại trận trong sự cay đắng. Hãy nhớ rằng, chúng ta phải nhạy bén trong việc làm chứng về Tin-Lành thật được dắt dẫn bởi Đức Thánh Linh, vì Đức Thánh Linh biết rõ lòng dạ loài người. Vậy nên chúng ta phải để Đức Thánh Linh cai trị sự làm chứng của chúng ta. Nếu được Đức Thánh Linh cảm động, thì chúng ta sẽ nói, vì ngoài Ngài ra, chúng ta sẽ không thể làm chi được, bởi Ngài biết chúng ta đang đối diện hạng người như thế nào và quyền lực nào đang cầm buộc họ. Hãy nhớ Lời Chúa đã chép: *Chúng ta biết mình thuộc về Đức Chúa Trời, còn cả thế gian đều phục dưới quyền ma quỷ.* Nếu người làm chứng về Tin-Lành mà không có Tin-Lành thật (Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời) trong mình, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn người đó chưa được thắp sáng và ma quỷ sẽ biết rõ điều đó và chúng sẽ giăng bẫy kéo người đó vào trong cuộc chiến, là sự tranh cãi, mà sa vào sự kiêu ngạo và sự cay đắng cho cả hai bên, như sứ đồ Phao-lô đã nói: *mấy sự đó đều là vô ích và hư không.* Nếu bạn muốn làm chứng Đạo, hãy nhớ Lời Chúa: *Kìa, Ta sai các người đi khác nhau như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu.* Hãy nhờ cậy Đức Thánh Linh để làm công việc này.
Kinh-Thánh tham khảo: Dân số Ký 14; Thi Thiên 82; Ma-thi-ơ 10;